

4. Zarzut czwarty, dotyczący błędu w ocenie i naruszenia art. 12a i 24 regulaminu pracowniczego.

W przedmiocie wniosku o zadośćuczynienie skarżący podnosi zawinione działanie strony pozwanej, doznanie krzywdy i istnienie związku między zawinionym działaniem a krzywdą.

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2020 r. – JD / EIB

(Sprawa T-166/20)

(2020/C 201/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JD (przedstawiciel: adwokat H. Hansen)

Strona pozwana: EBI

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji, na mocy której (i) skarżący został zobowiązany do podpisania załącznika do umowy o pracę, który skutkowało zrzeczeniem się przez niego niektórych praw z zakresu zabezpieczenia społecznego oraz (ii) zatrudnienie skarżącego przez EBI zostało uwarunkowane od podpisania wspomnianego załącznika;
- w konsekwencji nakazanie stronie pozwanej cofnięcia pisma zawierającego wspomniany załącznik oraz żądania, aby skarżący podpisał rzeczony załącznik, które jest warunkiem rozpoczęcia przez niego pracy;
- nakazanie stronie pozwanej, aby umożliwiła skarżącemu rozpoczęcie pracy w EBI oraz wypłaciła mu należne wynagrodzenie i świadczenia, licząc od umownego dnia rozpoczęcia pracy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania; oraz
- zachowanie w mocy wszelkich praw skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia wymogów dotyczących ochrony danych osobowych

- Skarżący podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1725 (!). Strona pozwana wykorzystała odpowiedzi udzielone przez skarżącego w kwestionariuszu medycznym, aby ograniczyć jego ochronę ubezpieczeniową na wypadek śmierci i niezdolności do pracy, mimo że w treści pouczenia na temat ochrony danych osobowych nie zastrzeżono, że kwestionariusz może zostać wykorzystany w takim celu.

2. Zarzut drugi dotyczący braku podstawy prawnej dla wykluczenia skarżącego z ochrony ubezpieczeniowej przez EBI

- Skarżący podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 33d regulaminu pracowniczego EBI II oraz art. 9.1.2 przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego. Nie ma żadnych racjonalnych powodów, aby powołaną przez EBI podstawę prawną (art. 6–1 przepisów dotyczących systemu emerytalnego personelu) interpretować w sposób, jaki proponuje EBI. Interpretacja ta nie bierze pod uwagę definicji i wskazanego celu badań lekarskich poprzedzających zatrudnienie określonych w art. 2.1.1.A załącznika X do przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego.

3. Zarzut trzeci dotyczący braku podstawy prawnej wymogu podpisania załącznika

- Skarżący podnosi, że strona pozwana naruszyła art. 13 regulaminu pracowniczego EBI II. Przepisy regulaminu pracowniczego EBI nie zawierają żadnego unormowania, które zobowiązywałoby osobę, z którą EBI zawarł umowę o pracę, i która została uznana przez lekarza medycyny pracy EBI za zdolną do pracy, do podpisania załącznika do umowy o pracę skutkującego wyłączeniem niektórych praw z zakresu zabezpieczenia społecznego (w niniejszym wypadku ochrony ubezpieczeniowej na wypadek śmierci i niezdolności do pracy).

4. Zarzut czwarty dotyczący dyskryminacji, a w szczególności naruszenia art. 21 ust. 1 oraz art. 34 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

- Skarżący podnosi, że za pomocą spornej decyzji strona skarżąca chce pozbawić skarżącego podstawowych praw z zakresu zabezpieczenia społecznego (w niniejszym wypadku ochrony ubezpieczeniowej na wypadek śmierci i niezdolności do pracy) z uwagi na jego dostrzegalne cechy genetyczne lub domniemaną niepełnosprawność. Formułując wymóg, aby skarżący zrzekł się wspomnianych praw z zakresu zabezpieczenia społecznego pod rygorem rozwiązania jego umowy o pracę, EBI działał z naruszeniem jego praw podstawowych. Zachowanie strony pozwanej nosi znamiona dyskryminacji, gdyż zmierza do ograniczenia praw z zakresu zabezpieczenia społecznego skarżącego w oparciu o arbitralną podstawę (niskie/bardzo niskie ryzyko niezdolności do pracy w przyszłości) i na arbitralny okres (5 lat).

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2020 r. – JE / Rada i Konferencja przedstawicieli rządów państw członkowskich

(Sprawa T-180/20)

(2020/C 201/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JE (przedstawiciel: N. Forwood, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Konferencja przedstawicieli rządów państw członkowskich

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności deklaracji Konferencji przedstawicieli rządów państw członkowskich dotyczącej skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej dla rzeczników generalnych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 29 stycznia 2020 r. opublikowanej przez Radę w dokumencie XT 21018/20.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że przyjęty przez pozwanych akt powinien zostać częściowo unieważniony ze względu na brak kompetencji, naruszenie istotnego wymogu proceduralnego, naruszenie traktatów i przepisów wykonawczych do nich oraz nadużycie władzy.